

borgerne sikkerhed for, at de har et velfungerende Rigshospital. Det er trods alt dem, der betaler for de fejl, der begås, og derfor fremsætter Fremskridtspartiet i dag dette forslag.

Bruno Jerup (EL):

Historien om de økonomiske problemer på Rigshospitalet er tilsyneladende en uendelig historie, og der er desværre intet, der tyder på, at vi kan forvente, at der kommer en lykkelig udgang på den.

I januar 1995 overdrog staten Rigshospitalet til Hovedstadens Sygehusfællesskab. Aftalen var dengang, at Rigshospitalet økonomisk skulle køre videre efter den 4-årige handlingsplan og først fra den 1. januar 1997 økonomisk integreres fuldstændig i HS' økonomi.

Desværre har virkeligheden vist, at planen ikke holdt. Alle de økonomiske oversigter, der har været forelagt HS' bestyrelse siden HS' oprettelse, viste, at der var problemer med Rigshospitalets økonomi. I forsommeren i år spidse situationen til. Budgetoverskridelsen var så stor, at en løsning måtte findes. Løsningen blev dengang planen til økonomisk tilpasning, PØT-planen.

Vi husker sikkert alle sammen, hvordan elementerne var i den plan, nemlig fyring af 614 medarbejdere på Rigshospitalet. Planen blev udarbejdet med lynets hast, og bestyrelsen fik meget kort tid – nogle få timer – til at tygge planen igennem. Helt urimelige arbejdsbetingelser for politikere i den her sag. Resultatet blev da også, at man vedtog en plan uden at vide, hvilke konsekvenser den havde for serviceniveauet på Rigshospitalet. Virkeligheden har senere vist, at det var fuldstændig umuligt at gennemføre planen, og det er derfor, der stadig væk er problemer.

Den 30. oktober var Rigshospitalets økonomi endnu engang hovedpunktet på HS' bestyrelses dagsorden. Hvorefter det stod klart, at underskuddet blev større dag for dag.

Forklaringen var, at PØT-planen ikke er gennemført, og at amterne bruger Rigshospitalet mindre end forventet, og herefter blev endnu et analysearbejde iværksat, hvor der skulle kigges på kulturen og på ledelsen.

Resultatet var endnu en plan, et 10-punkts-program, som blev behandlet på bestyrelsesmødet den 20. november, hvor bestyrelsen endnu en gang fik mindre end et døgn til at forberede sig til mødet, og 10-punkts-programmet blev vedtaget på trods af, at ingen kunne oplyse

bestyrelsens medlemmer om de budgetmæssige konsekvenser for årene fremover.

HS' bestyrelse mødtes igen i går, og det står nu lysende klart, at Rigshospitalet også vil få underskud i 1997, og det er usikkert, om budgettet kan bringes i balance inden år 2000. Og nu er et nyt analysearbejde sat i gang, og den næste rapport skal være klar til HS' bestyrelsesmøde den 29. januar 1997.

Og det er endnu uklart, om HS overtog et underskudsbudgetteret sygehus, og om Rigshospitalet overhovedet er i stand til at leve op til de sundhedsfaglige krav inden for den økonomiske ramme, der er til rådighed.

Rigshospitalet er blevet godt avisstof, og det bliver sværere og sværere at forklare offentligheden, hvorfor der bliver ved med at være problemer.

Resultatet udebliver da heller ikke: Utrygheden breder sig blandt personalet og patienterne.

Enhedslisten ønsker, at også sygehusene i København og på Frederiksberg igen bliver underlagt direkte politisk kontrol, for politikerne er de eneste, som befolkningen kan straffe eller belønne, når det drejer sig om sygehusadministration, og derfor er HS i bund og grund et dybt udemokratisk foretagende.

Enhedslistens politik er klar: Sygehusene hører under de politisk valgte amtsråd.

Vi er ikke tilhængere af statsdrevne sygehuse, men med hensyn til Rigshospitalet findes der ikke noget amt, som man kan lægge det under, og derfor er det rimeligt, at sundhedsministeren i denne sag påtager sig ansvaret for en del af det nuværende kaos. Men det har ministeren indtil videre været meget uvillig til. Til trods for, at vi har haft det oppe i Sundhedsudvalget mange gange, har ministeren alligevel skubbet det fra sig og sagt: Det er ikke mit bord.

Og derfor kunne man godt være fristet til i en overgangsperiode at støtte Fremskridtspartiets forslag.

For selv om vi er enige med flere af de andre ordførere i, at det næppe ville løse problemerne, ville det i hvert fald sætte fokus på dem, således at ministeren ville blive tvunget til at tage stilling til dem, hvilket hun indtil videre ikke har gjort med hensyn til de seks personer, som hun har udpeget til HS' bestyrelse, men har blot lukket øjnene og sagt: Jamen det kører jo, og det skal det have lov til!

Vi kan dog ikke give endelig tilslutning til forslaget i dag, men kun sige, at vi er enige i, at der er nogle problemer, og at der også er et poli-